

# คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2848/2541

พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาล บุคโลโจทก์ นาย นิติ ชัย พรหมสถาพร ในฐานะ ผู้จัดการมรดก  
ของจำเลย นาง สุพร กัณฑ์โพธิ์ หรือกัณฑ์โพธิ์ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1754

## ย่อ / หลักกฎหมาย

ตามที่ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1754 วรรคสาม ได้ระบุห้ามเจ้าหนี้ฟ้องคดีเมื่อ  
พ้นกำหนด 1 ปี นับแต่เมื่อเจ้าหนี้ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของเจ้ามรดกนั้นต้องเป็นการรู้โดย  
แน่นอน มีหลักฐานยืนยัน แม้จะได้ความจากพันตำรวจโทพ.พยานโจทก์ตอบทนายจำเลยทั้งสอง  
ถามค้านว่า เมื่อกลางปี 2532 ผู้ได้บังคับบัญชารายงาน ให้ทราบ ว่า ส.ถึงแก่ความตายแล้ว ไม่ได้  
ทำหนังสือถึงทนายให้จัดการเกี่ยวกับเรื่องสัญญาประกัน และ เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2533  
กรมตำรวจได้ ขอความร่วมมือจากอธิบดีกรมอัยการ ให้จัดพนักงานอัยการ เป็นทนายว่าต่าง  
ดำเนินการฟ้อง ส. ให้รับผิดชอบใช้เงินค่าประกันคดีแพ่งกรมอัยการ รับดำเนินการให้เมื่อ วันที่ 29  
มกราคม 2533 ก็ตาม แต่กรณีดังกล่าวเป็นเพียง ข้อมูลเบื้องต้นที่ทราบถึงการตายของ ส. ยังฟัง  
เป็นแน่นอนหาข้อยุติไม่ได้ว่า ส.ถึงแก่ความตายจริงหรือไม่ต่อมาเมื่อเจ้าพนักงานตำรวจ  
ผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริงทำบันทึกลงวันที่ 22 มิถุนายน 2535 รายงานพันตำรวจโทพ.ว่าส.ได้ถึงแก่  
ความตายแล้ว พร้อมทั้งแสดงมรณบัตร พันตำรวจโทพ. รับทราบในวันเดียวกันย่อมต้องถือว่าโจทก์  
รู้ถึงการตายของส.แล้วนับแต่นั้นโจทก์ฟ้องคดีนี้เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2535 ยังไม่พ้นกำหนด 1 ปี  
นับแต่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงการตายของส.เจ้ามรดกฟ้องโจทก์จึงไม่ขาดอายุความ ส.เป็นผู้ประกันตัว  
ว. ผู้ต้องหาแล้วผิดสัญญาประกันต้องใช้เงินจำนวน 500,000 บาท จำเลยที่ 1 ในฐานะ  
ผู้จัดการมรดกและจำเลยที่ 2 ในฐานะทนายผู้รับ ทรัพย์ตามพินัยกรรมของส.จึงต้องรับผิดชอบ  
โจทก์พร้อมทั้งดอกเบี้ยตามฟ้อง

## คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า นางสุพร กัณฑ์โพธิ์หรือกัณฑ์โพธิ์ทำสัญญาประกันตัวนายวีระพล จึงวัฒนมงคล  
ผู้ต้องหาไปจากโจทก์โดยสัญญาว่าจะส่งตัวนายวีระพลตามที่โจทก์กำหนดนัดหากผิดสัญญา  
ยินยอมใช้เงิน 500,000 บาท โดยนำโฉนดที่ดินเลขที่ 55628 พร้อมบ้านเลขที่ 108 หมู่ที่ 5 ตำบล  
ประเวศอำเภอบางพระโขง กรุงเทพมหานคร มอบแก่โจทก์เป็นหลักประกันโจทก์นัดให้นางสุพรนำตัว  
นายวีระพลมาส่งให้โจทก์หลายครั้งนางสุพรไม่สามารถนำตัวนายวีระพลมาส่งให้โจทก์ตามนัดได้  
จึงเป็นการผิดสัญญา ต่อมาเมื่อวันที่ 8 เมษายน 2532นางสุพรถึงแก่ความตาย โดยโจทก์ทราบเมื่อ  
วันที่ 22 มิถุนายน 2535 จำเลยที่ 1 ในฐานะผู้จัดการมรดกและจำเลยที่ 2 ในฐานะทนาย  
ผู้รับพินัยกรรมของนางสุพรจึงต้องร่วมกันชำระค่าปรับดังกล่าว ขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกัน  
ชำระเงิน 500,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้องจนชำระเสร็จแก่โจทก์  
จำเลยทั้งสองให้การว่า นางสุพร กัณฑ์โพธิ์หรือกัณฑ์โพธิ์ไม่เคยทำสัญญาประกันตัวนายวีระพล  
จึงวัฒนมงคล ไว้แก่โจทก์นางสุพรจึงไม่ต้องผูกพันตามสัญญาประกันและไม่ต้องใช้เงินจำนวน  
500,000 บาท แก่โจทก์ จำเลยทั้งสองจึงไม่ต้องรับผิดชอบชำระค่าปรับตามสัญญาประกัน โจทก์ไม่มี  
สิทธิคิดดอกเบี้ยจากจำเลยทั้งสอง ฟ้องของโจทก์ขาดอายุความและเคลือบคลุมโจทก์ไม่มีอำนาจ

ฟ้อง ขอให้ยกฟ้องศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงินจำนวน 500,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีนับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ทั้งนี้จำเลยทั้งสองไม่ต้องรับผิดชอบเกินกว่าทรัพย์สินรกรกที่ตกทอดแก่ตนจำเลยทั้งสองอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยทั้งสองฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2527 เจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบุคคลโลจับนายวีระพล จึงวัฒนมงคล ผู้ต้องหาใน ข้อหาความผิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คฯ ในวันเดียวกันนายวีระ พลผู้ต้องหาได้รับอนุญาตให้ประกันตัวจากโจทก์ โดยตีราคาประกัน 500,000 บาท ตามคำร้องขอ ประกันและสัญญาประกันี่ประนอมเอกสารหมาย จ.1 มีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยทั้งสองใน ประเด็นที่สองว่าฟ้องโจทก์ขาดอายุความหรือไม่ ศาลฎีกาเห็นว่า

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1754 วรรคสาม ได้ระบุดำเนินการฟ้องคดีเมื่อพ้น กำหนด 1 ปี นับแต่เมื่อเจ้าหนี้ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของเจ้ามรดก บทบัญญัติของกฎหมาย ดังกล่าวเป็นที่เห็นได้ว่าการรู้หรือควรได้รู้ดังกล่าว ต้องเป็นการรู้โดยแน่นอน มีหลักฐานยืนยัน แม้ จะได้รับความจากพันตำรวจโทพูนประยูร อิศรศักดิ์ ณ ออยุธยา พยานโจทก์ตอบทนายจำเลยทั้งสอง ถามค้านว่า เมื่อกลางปี 2532 ผู้ได้บังคับบัญชารายงานให้ทราบนางสุพรถึงแก่ความตายแล้ว ไม่ได้ทำหนังสือถึงทายาทให้จัดการเกี่ยวกับเรื่องสัญญาประกัน และเมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2533 กรมตำรวจ ได้ขอความร่วมมือจากอธิบดีกรมอัยการให้จัดพนักงานอัยการเป็นทนายว่าต่าง ดำเนินการฟ้องนางสุพรให้รับผิดชอบใช้เงินค่าปรับจำนวน 500,000 บาทกองคดีแพ่ง กรมอัยการ รับดำเนินการเมื่อวันที่ 29 มกราคม 2533 ก็ตาม แต่กรณีดังกล่าวเป็นเพียงข้อมูลเบื้องต้นที่ทราบถึง การตายของนางสุพร ยังฟังเป็นแน่นอนหาข้อยุติไม่ได้ว่านางสุพรถึงแก่ความตายจริงหรือไม่ ต่อมา เมื่อเจ้าพนักงานตำรวจผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริงทำบันทึกลงวันที่ 22 มิถุนายน 2535 รายงานพัน ตำรวจโทพูนประยูรว่านางสุพรได้ถึงแก่ความตายแล้วพร้อมทั้งแสดงมรณบัตร ตามบันทึกเอกสาร หมาย จ.8 และมรณบัตรเอกสารหมาย จ.9 พันตำรวจโทพูนประยูรรับทราบในวันเดียวกันย่อมต้อง ถือว่าโจทก์รู้ถึงการตายของนางสุพรแล้วนับแต่นั้นโจทก์ฟ้องคดีนี้เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2535 ยัง ไม่พ้นกำหนด 1 ปี นับแต่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงการตายของนางสุพรเจ้ามรดกฟ้องโจทก์จึงไม่ขาด อายุความ ฎีกาจำเลยทั้งสองข้อนี้ฟังไม่ขึ้นมีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาจำเลยทั้งสองในประเด็นสุดท้าย ว่าจำเลยทั้งสองต้องรับผิดชอบชำระค่าปรับตามสัญญาประกันหรือไม่และโจทก์เรียกดอกเบี้ยได้ เพียงใดข้อเท็จจริงฟังได้แล้วว่านางสุพรเป็นผู้ประกันตัวนายวีระพลผู้ต้องหาแล้วผิดสัญญาประกัน ต้องใช้เงินจำนวน 500,000 บาท ตามสัญญาประกันจำเลยที่ 1 ในฐานะผู้จัดการมรดกและจำเลยที่ 2 ในฐานะทายาทผู้รับทรัพย์ตามพินัยกรรมของนางสุพรต้องรับผิดชอบต่อโจทก์พร้อมทั้งดอกเบี้ยตาม ฟ้อง ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้นศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย ฎีกาจำเลยทั้งสองทุกข้อ ฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน

## องค์คณะ

เจริญ หัตถกรรม · อรรถนิติ ดิษฐอำนาจ · อรุณ น้าประเสริฐ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2848/2541>